

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Grund- og nærhedsnotat til Folketingets Europaudvalg

Center
Center for Global Klimahand-
ling

Dato
9. september 2021

J nr. 2021-3244

Forslag til ændring af forordningerne (EU) 2018/841 om omfang, simplificering af opfyldelse af regler, opstilling af nationale mål for 2030 og forpligtelse til kollektivt at opnå klimaneutralitet i 2035 inden for arealanvendelse, skovbrug og landbrugssektoren, og (EU) 2018/1999 om forbedring af monitorering, rapportering, sporing af forbedring og revidering ("LULUCF-forordningen" og "governance-forordningen")

KOM (2021) 554

Notatet oversendes tillige til Folketingets Klima-, Energi- og Forsyningsudvalg samt Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg.

1. Resumé

Europa-Kommissionen har den 14. juli 2021, som en del af 'Fit for 55'-pakken mhp. at udmønte EU's øgede 2030-klimamål, offentliggjort et forslag til ændring af LULUCF-forordningen samt governance-forordningen. For så vidt angår LULUCF-forordningen, foreslår Kommissionen ingen signifikante ændringer for perioden 2021-2025. Således skal medlemslandene fortsat sikre, at kulstofbalancen i jorder og skove i hvert medlemsland ikke forringes med forøget udslip af drivhusgasser til atmosfæren til følge. I perioden 2026-2030 skal hvert medlemsland opfylde årlige fastsatte mål, der bidrager til et styrket fælleseuropæisk nettooptagsmål i sektoren på 310 mio. ton CO₂e i 2030. Forslaget indeholder ændringer af regnskabsreglerne for drivhusgasemissioner og -optag i forbindelse med aktiviteter, der vedrører udledninger og optag fra jorder og skove (LULUCF), samt brugen af fleksibilitetsmekanismer med henblik på at opfylde nationale målsætninger. Fra 2031 foreslår Kommissionen, at udledninger og optag fra LULUCF-sektoren reguleres sammen med udledninger fra landbruget i en fælles landsektor. Landsektoren skal på EU-plan være klimaneutral fra 2035. I forslaget lægges endvidere op til ændring af governance-forordningen, så denne tilpasses revisionen af LULUCF-forordningen, herunder styrkede krav til monitorering og rapportering samt sporing af medlemslandes arbejde mod målene. Forslaget har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser. Forslaget vurderes at kunne medføre økonomiske konsekvenser.

Regeringen finder det positivt, at forslaget lægger op til et øget nettooptag af drivhusgasser i LULUCF-sektoren, samt at forslaget indeholder etablering af en landsektor fra 2031, der samler udledninger og optag fra LULUCF- og landbrugssektoren. Regeringen vil analysere forslaget og konsekvenser herved nærmere med henblik på at tage nærmere stilling til forslaget.

2. Baggrund

Kommissionen har den 14. juli 2021 fremsat forslaget, KOM (2021) 554, om ændring af forordning (EU) 2018/841 og forordning (EU) 2018/1999. Forslaget er endnu ikke fremsendt til Rådet i dansk sprogversion. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 192(1) og behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure. Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal.

Forslaget er fremsat som en del af Europa-Kommissionens 'Fit for 55'-pakke, der skal bidrage til at realisere EU's klimamål for 2030 på mindst 55 pct. reduktioner i forhold til 1990-niveauet som fastlagt i den europæiske klimalov (forordning (EU) 2021/1119).

Det fremgår af den europæiske klimalov (forordning (EU) 2021/1119), at sektoren for arealanvendelse, ændring i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF) maksimalt kan bidrage med et nettodrivhusgasoptag på op til 225 mio. ton CO_{2e} i 2030 med henblik på at opfylde denne målsætning. Det fremgår yderligere af den europæiske klimalov, at nettooptaget i LULUCF-sektoren i EU skal øges til over 300 mio. ton CO_{2e} i 2030. I LULUCF-sektoren opgøres udledninger og optag fra en række arealkategorier, herunder fortrinsvis skov, agerjord, græsarealer, vådområder, bebyggede områder og høstede træprodukter.

Ud over nærværende forslag er der andre forslag i pakken, der også relaterer sig til LULUCF-forordningen, bl.a. ang. biomasse og bæredygtighedskrav i direktivet for vedvarende energi (KOM (2021) 557), i relation til fleksibilitetsmekanismer i byrdefordelingsaftalen (KOM (2021) 555) samt Kommissionens skovstrategi (KOM (2021) 572). Der henvises til grund- og nærhedsnotater om disse forslag for nærmere uddybning heraf.

3. Formål og indhold

Ifølge Kommissionen er forslagets hovedformål at styrke bidraget fra LULUCF-sektoren til den samlede klimaindsats, herunder målsætningen om mindst 55 pct. reduktion i nettodrivhusgasudledninger i 2030 i forhold til 1990-niveauet samt målsætningen om klimaneutralitet i 2050. Dette er en forskel til tidligere, hvor EU's klimamål for 2030 ikke direkte har inkluderet udledninger og optag fra LULUCF-sektoren.

Ændring af forordning 2018/841 – LULUCF-forordningen

Forslaget sætter et EU-mål for nettodrivhusgasoptag i LULUCF-sektoren på 310 mio. tons CO_{2e} i 2030 samt en ambition om klimaneutralitet i landsektoren, forstået som de kombinerede udledninger og optag fra landbrug og LULUCF, i 2035. Den eksisterende forordning sætter et mål for 2030 om at kulstofbalancen i jorder og skove for EU samlet set ikke må forringes med drivhusgasudledninger til følge, hvilket ifølge Kommissionen svarer til et nettooptag i LULUCF-sektoren på 225 mio. ton CO_{2e} i 2030. Med klimaneutralitet i 2035 menes balance mellem optag og udledninger fra LULUCF- og landbrugssektoren samlet set. Forslaget har i øvrigt til formål at designe

et retfærdigt, fleksibelt og integreret politisk rammeværktøj for landsektoren samt at simplificere regnskabsregler og forbedre monitorering og rapportering.

Forslaget lægger op til en fortsat separat regulering af LULUCF-sektoren frem til og med 2030. Perioden er opdelt i de to forpligtelsesperioder 2021-2025 og 2026-2030. I disse perioder omfattes CO₂-udledninger og -optag samt udledninger af metan (CH₄) og lattergas (N₂O) fra følgende arealkategorier: nyplantede arealer, ryddede arealer, forvaltede dyrkede arealer, forvaltede græsarealer, forvaltede skovarealer, samt, fra og med 2026, forvaltede vådområder. Fra 2031 udvides forordningen til også at inkludere drivhusgasudledninger fra landbrugssektoren, navnlig metan- og lattergasudledninger fra husdyrs fordøjelsesprocesser, håndtering af gødning i stald og lager samt kvælstofomsætning på marker. Landbrugets udledninger reguleres for nuværende med en reduktionsmålsætning for ikke-kvotefattede sektorer gennem byrdefordelingsaftalen (forordning 2018/842). Således vil hele landsektoren for første gang dækkes af ét klimapolitisk instrument fra 2031.

Første forpligtelsesperiode (2021-2025)

For perioden 2021-2025 lægges der ikke op til substantielle ændringer sammenlignet med den eksisterende forordning. Forordningen dækker således over de samme udledningskategorier, anvender de samme regnskabsregler, og fastholder de samme målsætninger for hver medlemsstat i første forpligtelsesperiode. Medlemsstaterne er således fortsat forpligtet til at sikre, at kulstofbalancen inden for de regnskabsførte kategorier af jorder og skove i hvert enkelt medlemsland ikke forringes, dvs. at den samlede sum af regnskabsførte drivhusgasudledninger fortsat ikke overstiger den samlede sum af regnskabsførte drivhusgasoptag i LULUCF-sektoren inden for perioden. Dette er den såkaldte "no-debit-regel". Med regnskabsførte drivhusgasudledninger og -optag menes, at mængderne opgives relativt til en baseline. Beregningsmetoden varierer afhængigt af arealkategorien. Formålet hermed er, at medlemslandenes LULUCF-regnskaber skal kunne vise, hvorvidt kulstofbalancen i jorder og skove forringes med forøgede udslip af drivhusgasser til atmosfæren til følge.

Såfremt "no-debit-reglen" ikke opfyldes kan medlemsstater fortsat gøre brug af de fleksibilitetsmekanismer, der er beskrevet i den eksisterende forordning. Navnlig kan medlemslande enten købe LULUCF-kreditter af andre medlemslande eller annullere de udledningsrettigheder, de er blevet tildelt i byrdefordelingsaftalen (forordning 2018/842). Dog kan medlemsstater ifølge forslaget ikke længere overføre kreditter fra overopfyldelse i første forpligtelsesperiode til målopfyldelse i anden forpligtelsesperiode. En del af medlemslandenes overopfyldelse for første forpligtelsesperiode, målt i ton CO_{2e}, allokeres imidlertid til en nyetableret fleksibilitetsmekanisme, som Kommissionen kan give medlemslande ret til at tilgå i anden forpligtelsesperiode.

Endelig har medlemsstater fortsat mulighed for i begrænset omfang, og under bestemte betingelser, at kompensere for regnskabsførte udledninger fra forvaltet skov. Danmark har i ændringsforslaget adgang til at kompensere en mængde på 0,05 mio. ton CO_{2e} i første forpligtelsesperiode, svarende til halvdelen af Danmarks adgang til

kompensation i den eksisterende forordning i perioden 2021-2030. Mængden i den eksisterende forordning er fastsat på baggrund af størrelsen på medlemslandenes historiske nettooptag i forvaltede skove, og er derfor relativt lille for Danmark, som har en lille skovsektor. Frankrig, som har den største adgang til kompensation fra denne pulje, har til sammenligning adgang til at kompensere en mængde på 30,75 mio. ton CO_{2e} ifølge det nye forslag.

Anden forpligtelsesperiode (2026-2030)

For perioden 2026-2030 lægger forslaget op til ændringer i regnskabsregler, målsætninger for EU og medlemsstaterne, samt adgang til fleksibilitet.

For det første vil de ovenfor nævnte regnskabsregler, ifølge hvilke medlemsstaternes LULUCF-regnskaber opgøres relativt til forskellige baselines, ikke blive anvendt efter 2025. Det betyder bl.a., at bidrag fra forvaltet skov ikke længere vil blive målt i forhold til en aldersklasseafhængig referencelinje, ligesom der ikke regnskabsteknisk vil blive sondret mellem bidrag for skovrejsning og forvaltet skov. I stedet udtrykkes nationale målsætninger direkte som et loft for de rapporterede udledninger og optag for LULUCF-sektoren. Formålet hermed er at simplificere forordningen.

For det andet fastsættes et overordnet nettooptagsmål for EU på 310 mio. ton CO_{2e} i LULUCF-sektoren i 2030. Til sammenligning stod LULUCF-sektoren for et netto-drivhusgasoptag på 264 mio. tons CO_{2e} i 2018. Det europæiske nettooptagsmål bliver fordelt mellem medlemslandene som bindende nationale mål, baseret på landenes udledninger og optag i LULUCF-sektoren i 2016, 2017 og 2018 samt på landenes andele af EU's samlede dyrkede og forvaltede arealer. Danmark tildeles på baggrund heraf et mål for maksimal nettoudledning på 5,338 mio. ton CO_{2e} i 2030, *jf. tabel 1*. Dermed tildeles Danmark som ét af fire medlemslande et *nettoudledningsmål*, hvor de øvrige medlemslande tildeles et *nettooptagsmål*. Målet afspejler Danmarks relativt høje udledninger i LULUCF-sektoren. Ydermere fastsættes årlige mål for hvert enkelt medlemsland i perioden 2026-2029. Målene skal følge en lineær reduktionssti fra 2022, bestemt som de gennemsnitlige rapporterede udledninger og optag for årene 2021, 2022 og 2023, frem mod det på forhånd fastsatte 2030-mål (5,338 mio. ton CO_{2e} for Danmarks vedkommende). Det er derfor fremtidige udledningstal, der vil tjene som grundlag for fastsættelse af Danmarks årlige bindende reduktionsmål i perioden 2026-2029, hvorfor disse mål ikke kendes endnu.

Det bemærkes, at medlemslandenes historiske udledningstal for LULUCF-sektoren ofte og efter sædvanlig praksis genberegnes som følge af forbedringer i data og metode. Derfor lægges der op til, at Kommissionen i 2025 skal vedtage gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren, hvor afstemning sker med kvalificeret flertal. Disse gennemførelsesretsakter justerer og fastlægger både EU-optagsmålet for 2030 og medlemsstaternes mål på baggrund af de i 2025 senest tilgængelige data. Det bemærkes yderligere, at Kommissionen har lagt medlemslandenes drivhusgasrapportering fra 2020 til grund for fordelingen af 2030-målet, og at der siden er foretaget væsentlige ændringer i estimaterne for Danmarks

optag og udledninger i LULUCF-sektoren som følge af metodeændringer. Såvel EU-optagsmålet for 2030 på 310 mio. ton CO₂e som Danmarks mål på 5,338 mio. ton CO₂e kan således blive justeret i 2025.

Der indføres en straf for eventuel underopfyldelse af et årligt mål som opgjort efter brug af relevante fleksibilitetsmekanismer (se nedenfor). Ved underopfyldelse tillægges 8 pct. af underopfyldelsen i et år til medlemslandets mål i det efterfølgende år. Dette princip kendes fra de årlige nationale mål under byrdefordelingsaftalen.

Tabel 1: Oversigt over medlemslandenes mål for rapporterede nettoudledninger i 2030

Land	Mål for nettoudledning i LULUCF-sektoren i 2030 (mio. ton CO ₂ e)
Belgien	-1,352
Bulgarien	-9,718
Cypern	-0,352
Danmark	5,338
Estland	-2,545
Finland	-17,754
Frankrig	-34,046
Grækenland	-4,373
Irland	3,728
Italien	-35,758
Kroatien	-5,527
Letland	-0,644
Litauen	-4,633
Luxembourg	-0,403
Malta	0,002
Nederlandene	4,523
Polen	-38,098
Portugal	-1,358
Rumænien	-25,665
Slovakiet	-6,821
Slovenien	-0,146
Spanien	-43,635
Sverige	-47,321
Tjekkiet	-1,228
Tyskland	-30,840
Ungarn	-5,724
Østrig	-5,650
EU-27	-310,000

For det tredje ændres reglerne for adgang til fleksibilitet med henblik på at opfylde de nationale målsætninger. Der etableres en ny mekanisme, som giver medlemslandene adgang til, under nærmere bestemte betingelser, at kompensere for eventuel

manglende målopfyldelse i perioden 2026-2030. Den samlede fleksibilitetspulje fastsættes til 178 mio. ton CO₂e samt en del af medlemslandenes samlede regnskabsførte overopfyldelse af "no-debit-reglen" i første forpligtelsesperiode. Medlemslandene har adgang til at kompensere en mængde fra denne pulje svarende til halvdelen af landets adgang til kompensation for debets fra forvaltet skov i den eksisterende forordning i perioden 2021-2030. Danmark har adgang til at kompensere for en mængde på 0,05 mio. ton CO₂e fra denne pulje. Som noget nyt vil medlemsstater ifølge forslaget kunne kompensere for manglende målopfyldelse for hele LULUCF-sektoren, hvor mekanismen under den eksisterende forordning generelt kun tillader kompensation for regnskabsførte udledninger fra arealkategorien forvaltet skov. Der til kommer, at medlemslandenes samlede adgang til kompensation for udledninger eller reducerede optag som følge af naturlige forstyrrelser, fx skovbrande, begrænses til den samlede mængde af ubrugt kompensation i denne pulje. Såfremt efterspørgslen på kompensation for naturlige forstyrrelser overstiger mængden af tilgængelig, ubrugt kompensation, fordeles kompensationen proportionelt mellem de relevante medlemslande.

Det bemærkes, at fleksibiliteten fra overopfyldelse i LULUCF-sektoren til målopfyldelse i de byrdefordelte sektorer foreslås tilpasset i overensstemmelse med den europæiske klimalov (forordning (EU) 2021/1119). Der henvises til grund- og nærhedsnotat om forslag til ændring af byrdefordelingsaftalen (KOM (2021) 555) for redegørelse herom.

Perioden efter 2030

I perioden fra 2031 lægges op til, at forordningens anvendelsesområde udvides til også at inkludere drivhusgasudledninger fra landbrugssektoren, hvorved der etableres en kombineret landsektor. Den reviderede forordning sætter en målsætning om, at der for EU samlet set skal opnås klimaneutralitet i den kombinerede landsektor i senest 2035, og at sektoren derefter skal generere et nettooptag af drivhusgasser. Medlemslandene skal i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner, som rapporteres til Kommissionen i juni 2024 i overensstemmelsen med governance-forordningen (forordning 2018/1999), præsentere, hvordan de har til intention at bidrage til denne fælles forpligtelse. I lyset af de indsendte planer vil Kommissionen i slutningen af 2025 foreslå medlemslandenes individuelle mål samt fælleseuropæiske foranstaltninger for perioden efter 2030. De nationale mål efter 2030 vil fastsættes på baggrund af en ny konsekvensanalyse og et nyt lovforslag fra Kommissionen.

Fra 2036 og frem skal landsektoren generere yderligere nettooptag til at balancere udledninger i andre sektorer, som ikke eller kun vanskeligt kan reduceres yderligere. Dette skal bl.a. baseres på et robust regelsæt for certificering af CO₂-fjernelse, som varslet i Kommissionens meddelelse (KOM (2020) 98) om En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi fra 2020. Dette rammeværktøj kan tillade løbende integration af landsektoren med andre sektorer, der har udtømt mulighederne for yderligere reduktioner. Dermed søges incitamentet til at øge kulstofoptag i den kombinerede landsektor frem mod 2050 bevaret.

Ændring af forordning 2018/1999 - Governance-forordningen

Kommissionen lægger op til, at governance-forordningen (forordning 2018/1999) ændres sammen med LULUCF-forordningen, da den indeholder regler for overvågning og rapportering af drivhusgasudledninger og -optag samt for evaluering af medlemslandenes fremskridt for at nå målene i LULUCF-forordningen.

Governance-forordningen indeholder bestemmelser vedr. medlemsstaternes forpligtelser til at meddele Kommissionen integrerede nationale energi- og klimaplaner. Der lægges i ændringsforslaget op til, at de nationale energi- og klimaplaner blandt sine hovedmålsætninger skal fastlægge medlemsstatens forpligtelser i henhold til den reviderede LULUCF-forordning, herunder nationale bidrag til forpligtelsen om klimaneutralitet i landsektoren i 2035 og nettonegative udledninger derefter. Yderligere giver ændringen Kommissionen mandat til at gennemføre en omfattende gennemgang af nationale opgørelsesdata i 2025 med henblik på at fastlægge medlemsstaternes nationale årlige mål i perioden 2026-2030, jf. ovenfor. Endvidere sættes højere minimumskrav til de anvendte metoder for overvågning og rapportering af drivhusgasudledninger og -optag i LULUCF-sektoren.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF art. 294) medlovgiver. Europa-Parlamentets holdning til forslaget foreligger ikke endnu.

5. Nærhedsprincippet

For overholdelse af nærhedsprincippet henviser Kommissionen til, at den eksisterende LULUCF-forordning er gældende EU-lovgivning, der gælder for perioden 2021-2030. En ændring af den eksisterende forordning i overensstemmelse med målsætningerne i forslaget kan dermed kun åbnes gennem et ændringsforslag fra Kommissionen på EU-niveau. Kommissionen henviser yderligere til, at klimaforandringer er et grænseoverskridende problem, hvorfor en koordineret indsats er nødvendig på EU-niveau eller, hvor det er muligt, på globalt niveau.

Regeringen vurderer, at nærhedsprincippet er overholdt, idet klimaforandringer er et grænseoverskridende problem, hvor regulering på EU-niveau har klare fordele frem for selvstændig regulering i de enkelte medlemslande. Regeringen finder desuden, at ændring af den eksisterende LULUCF-forordning kun kan ske på initiativ af Kommissionen gennem et ændringsforslag.

6. Gældende dansk ret

Den gældende LULUCF-forordning er ikke implementeret i dansk lovgivning.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

En vedtagelse af forslaget vurderes at medføre statsfinansielle konsekvenser, herunder bl.a. gennem det danske bidrag til EU-budgettet. Omfanget af de statsfinansielle konsekvenser afhænger af, hvilke instrumenter der bringes i anvendelse til at indfri reduktionsforpligtelsen nationalt og i EU, samt den generelle økonomiske og teknologiske udvikling. Dertil også til forbedring af opgørelserne og administration heraf. Det vil desuden afhænge af, hvordan nye forpligtelser og instrumenter indføres over perioden.

Det bemærkes, at de foreslåede ændringer af LULUCF-opgørelses- og regnskabsreglerne fra 2026 vil have konsekvenser for Danmarks mulighed for at anvende LULUCF-kreditter som fleksibilitet til at indfri den nationale reduktionsforpligtelse i byrdefordelingsaftalen. Der skal foretages en nærmere analyse heraf, før det er muligt at foretage en vurdering af de statsfinansielle konsekvenser.

Det er forbundet med væsentlig usikkerhed at foretage omkostningseskøn af såvel potentielt yderligere nationale reduktionstiltag og anvendelse af fleksibilitetsmekanismer. Regeringen er i gang med at analysere forslaget nærmere, herunder de potentielle statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes ikke umiddelbart at medføre væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser, da forpligtelsen påhviler medlemslande og ikke pålægger virksomheder administrative byrder eller lettelser, eller i øvrigt pålægger erhvervslivet forpligtelser. Regeringen er i gang med at analysere forslaget nærmere, herunder de potentielle erhvervsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

En vedtagelse af forslaget vurderes at medføre samfundsøkonomiske konsekvenser. Dette vil afhænge af, hvordan nye forpligtelser, mål og instrumenter indføres over perioden samt den generelle økonomiske og teknologiske udvikling. Regeringen er i gang med at analysere forslaget nærmere, herunder de potentielle samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Forslaget forventes at have positive klimamæssige konsekvenser samt konsekvenser for miljøbeskyttelsesniveauet i EU, idet forslaget overordnet set må antages at øge medlemsstaternes indsats for at sikre, at kulstofbalancen i jord og skov forbedres og bidrager til EU's opjusterede klimamål i 2030 på mindst 55 pct. reduktion i drivhusgasudledningerne i forhold til 1990-niveauet. Ligeledes forventes forslaget at bidrage til opfyldelsen af Parisaftalens målsætninger og FN's verdensmål. Regeringen er i gang med at analysere forslaget nærmere, herunder andre konsekvenser for Danmark.

8. Høring

Forslaget har været i høring i Specialudvalget for Klima-, Energi- og Forsyningspolitik fra den 14. juli 2021 til den 9. august 2021, EU-Miljøspecialudvalget fra den 19. juli 2021 til den 9. august 2021 og § 2-Udvalget (landbrug) fra den 15. juli 2021 til den 9. august 2021. Der er afgivet høringssvar fra i alt 7 organisationer.

Danmarks Naturfredningsforening (DN) ser positivt på, at man opgiver "no debit systemet". DN så helst, at man helt opgav fleksibilitetsmekanismen. DN hilser et selvstændigt kvantitativt EU mål for nettooptag velkommen og bifalder, at dette mål omsættes til nationale mål baseret på det enkelte lands forudsætninger. DN bemærker dog, at målet (310 Mt CO_{2e}) kun bringer os tilbage til, hvor vi var for ti år siden, og ser i stedet, at målet burde være minimum 600 Mt CO_{2e}. DN hilser det også velkommen, at der indføres en konsekvens, hvis landene ikke lever op til de fastsatte mål, men finder det alt for sent, at den påtænkte rente på 8% på uopfyldte mål er gældende fra 2031. DN fremhæver, at revisionen af LULUCF-forordningen er en oplagt chance for at mitigere både klima- og biodiversitetskrisen, og at ændringer i incitamenter for både skovbrug og landbrug kan have både positive og negative konsekvenser for natur og biodiversitet, hvorfor den reviderede udgave bør have for øje og nøje beskrive synergier og konsekvenser, både positive og negative, i forhold til EU's mål omkring naturgenoprettelse og mål for biodiversitet.

Dansk Erhverv (DE) finder det afgørende, at man fra dansk side bakker op om de højere ambitioner med LULUCF-forordningen, da fælles EU-regler som udgangspunkt er et entydigt gode for danske virksomheder. DE bakker grundlæggende op om lovforslaget for revision af LULUCF-forordningen og fremhæver forslagets forståelse for den komplekse udfordring, som landbruget og LULUCF-sektoren står over for ift. at skulle bidrage til de nødvendige CO₂-reduktioner og i balance til biodiversitet. DE fremhæver, at der er brug for bedre certificeringsordninger og kontrol, der sikrer, at de biologiske råmaterialer høstes bæredygtigt for at beskytte biodiversiteten. DE mener, at overvejelser om, hvorvidt landbruget skal ind under fællesregulering i LULUCF-forordningen er fornuftige, da arealanvendelsen fra landbruget i flere medlemslande, herunder Danmark, udgør relativt store arealer, og derfor har et stort potentiale for opbremsning af CO₂-emissioner samt oplagring i jorden. Der kan også være synergier, hvis alle biologiske arealanvendelser underlægges LULUCF-reguleringen. DE fremhæver ligeledes vigtigheden af, at alle sektorer, der har potentialer for at bidrage til CO₂-reduktioner, bidrager til EU-målsætningen. DE er meget enig i, at der er brug for langt mere viden, hvis LULUCF-reguleringen og, at medlemsstater skal udvikle kortlægninger med "geo-data", der præcist fortæller, hvor indsatser har de største potentialer for både at begrænse CO₂-emissioner fra arealanvendelser, men også for at opbygge et kulstoflagrer. Her anser DE forslagets overvejelser om at indlemme vådområder i LULUCF-forordningen for fornuftig.

Dansk Industri (DI) finder det for så vidt udmærket, at areal- og skov anvendelse direkte indgår i realisering af klimamålet, da det kan bidrage til at målrette anvendelsen af arealerne og se naturindsatser i en klimakontekst. DI fremhæver udfordringer, som

udsving i vejret, som kan give udsving i den klimamanko, der måtte være. DI fremhæver, at forslaget henvisning til de eksisterende fleksibilitetsmekanismer kræver en overvejelse om anvendelse på dansk grund, såfremt situationen skulle opstå. DI fremhæver, at det kan have konsekvenser for den danske klimaindsats, at Kommission som noget nyt foreslår at indføre bindende nationale mål, og opfordrer i den sammenhæng regeringen til at få afdækket mulige konsekvenser, herunder forslaget om at anvende 2016-2018 som basisår. Dette gælder også Kommissionens forslag om klimaneutralitet ift. primærproduktionen af biomasse og øvrige klimagasser end CO₂ fra landbruget, herunder samspillet med det såkaldte "kaskade-princip" for anvendelse af biomasse og den danske adgang til et marked for bæredygtig biomasse, herunder sammenhænge til direktivet for vedvarende energi.

Dansk Skovforening (DS) mener, at Danmark i LULUCF-forslaget bør stille sig kritisk over for, at man i beregningen af Danmarks LULUCF-mål ikke tager højde for aldersklassedynamikker i eksisterende skove, idet målsætningen for 2030 baseres på gennemsnittet for udledninger og optager i årene 2016-2018. Udledninger og optag fra skove er meget følsom overfor udviklingen i skovressourcen med skæv aldersklasseseffordeling sådan som den danske. I den sammenhæng fremhæves, at Danmark har brugt mange kræfter på at udarbejde retvisende skovreferenceniveauer (Forest Reference Level; FRL), der netop fanger Danmarks skæve aldersklasseseffordeling. Videre mener DS, at Danmark bør stille sig kritisk over for om remote sensing (Copernicus) giver valide data, hvis ikke dette sker uden sammenkobling med data fra feltet, da der er sket fejlfortolkninger af satellitbilleder vedr. skovarealets udvikling i EU. DS mener, at Danmark i LULUCF-forslaget bør stille sig kritisk over for, hvordan det at spare på skovressourcen nu (forlænget omdriftstid) harmonerer med et øget behov for vedmasse-tilvækst og udnyttelse af skov efter 2030 for at skabe "negative udledninger" i en kombineret LULUCF og non-CO₂ landbrugs-kategori, da det på den baggrund kan det blive vanskeligt for Danmark kontinuert og i stadig stigende omfang at levere CO₂-optag og lagring i skov til at dække vore kommende forpligtigelser. Videre påpeger DS, at en del af Harvested Wood Product-puljen ikke tæller med i Danmarks drivhusgasregnskab, idet en betydelig del af træprodukterne eksporteres. Derudover mener DS, at Danmark bør efterlyse incitamenter/analyser/handlinger i det reviderede LULUCF-forslag, der giver incitament/råderum til at øge vedmasseproduktion og forskningsindsatsen.

Landbrug & Fødevarer (L&F) ser positivt på det øgede fokus på optag af CO₂ og forslaget om et samlet optag på 310 mio. tons CO₂e i 2030. Ligeledes bakker L&F op om arbejdet for et certificeringssystem for negative emissioner og skubber på for at undersøgelser herom sker snarest muligt. L&F mener, at man bør have en markedsbaseret tilgang til negative emissioner. L&F ser positivt på forslaget om at samle drivhusgasudledninger i LULUCF-sektoren og landbrugssektoren, til erstatning af den nuværende byrdefordelingsaftale. L&F påpeger, at en landsektorsøjle - der dækker både skov, arealer og landbrug - f.eks. betyder, at klimaeffekten af udtagning af lavbundsarealer vil kunne tilskrives landbruget og være til gavn for et kommende marked for negative emissioner. L&F fremhæver, at fødevarerektoren står med

nogle helt særlige udfordringer med biologiske processer, der vanskeligt kan omstilles, og hvor man endnu ikke kender alternativerne til at sikre klimaneutralitet samt at landbruget endvidere er en sektor med stor usikkerhed ift. målinger af drivhusgasser, og hvor der grundlæggende mangler data. Det påpeges her at være en kæmpe udfordring for dansk landbrug, at Kommissionens udspil i praksis kan betyde, om end kravet om klimaneutralitet angår både skov, arealer og landbrug, at dansk landbrug skal opnå klimaneutralitet i 2035 og ikke 2050. L&F påpeger, at emissioner i LU-LUCF-sektoren er meget svære at måle, hvorfor det er positivt, at der i forslaget er lagt op til bedre monitorering med brug af digitalisering og geodata.

Rådet for Grøn Omstilling (RGO) noterer sig med tilfredshed, at revisionen indebærer et fremtidigt mål for dræn i LULUCF-sektoren på EU-niveau, der byrdefordelles til medlemslandene, samt at opfyldelsen af dette mål baseres på opgørelse af reelle emissioner og dræn i sektoren, frem for et bogføringsresultat på baggrund af historisk reference. RGO mener dog, at målet på -310 Mt CO₂e i 2030 er alt for uambitiøst. RGO mener, at det er vigtigt at medlemslandene retter fokus mod LULUCF-sektoren og øger indsatsen for at sikre reelle dræn betydeligt, og ønsker at nye mål træder i kraft i 2024 frem for 2026. RGO fremhæver, at det er positivt, at der lægges 8% rente på et uopfyldt mål, som en form for straf, hvis ikke medlemslande lever op til de satte mål, men mener, at dette burde ske allerede for 2026-målet, således at straffen for manglende målopfyldelse implementeres når denne er konstateret. Herudover ønsker RGO ikke den foreslåede fleksibilitet mellem LULUCF-sektoren og byrdefordelingsaftalen og mener, at der bør være ambitiøse mål for at reducere landbrugets klimapåvirkning, og at muligheden for at anvende dele af overskydende dræn i forhold til målsætningen i LULUCF-sektoren til at dække manglende målopfyldelse i byrdefordelingsaftalen på nuværende tidspunkt vil dæmpe disse incitament. Ligeledes er RGO kritiske over for de øvrige fleksibiliteter, der vedrører LULUCF-sektoren. RGO fremhæver, at det derfor ikke bør være muligt at ombytte/handle med LULUCF kreditter i den fossile sektor eller ikke ved handel mellem lande. RGO mener, at man bør udskyde beslutningen om en AFOLU-sektor til det bliver tydeligere, hvordan tiltag i henholdsvis LULUCF-sektoren og landbrugssektoren udvikler sig på baggrund af eksisterende og opkommende politikker, herunder Carbon Farming Initiative og relaterede certificeringsmekanismer. RGO ønsker, at der i reglerne for LULUCF tilføjes betingelser om at tilgodese biodiversitet, f.eks. ifm. rejsning og drift af skove. Det påpeges dog positivt, at der inkluderes afrapportering på biodiversitet i LULUCF-afrapporteringen.

Verdens Skove (VS) mener ikke, at et højere samlet mål for kulstofsoptag i LULUCF-sektoren svarende til op til 310 mio. ton CO₂e er et ambitiøst nok mål, da flere undersøgelser viser, at EU's kulstofspuljer i land og skov har potentiale til at optage over 600 mio. ton CO₂e. VS finder det til gengæld positivt, at ansvaret for at opnå dette mål vil blive delt ud på medlemsstaterne, og at der som en form for straf lægges 8% rente på det uopfyldte mål. Dog mener VS, at denne rente er for lav, og for sent, at den ikke gælder før 2026. VS finder det positivt, at nuværende skovreferenceniveau afskaffes, da det for både civilsamfundsorganisationer og medlemslandene

været en uigennemskuelig opgørelsesmetode. VS fremhæver, at det er vigtigt, at den nye regnemetode er mere simpel og transparent end de nuværende skovreferenceniveauer, der har umuliggjort offentlig forståelse og indsigt. VS mener at fleksibilitet og kompenserung fra landsektoren bør undgås. VS finder det positivt, at det ikke længere vil være muligt at "banke" de udledte reduktioner eller optag og overføre dem til efterfølgende år, samt at den eksisterende fleksibilitetsmekanisme halveres mellem 2021-2025. Dertil finder VS det ligeledes positivt, at der efter 2026 sættes et lavere loft for, hvad der må overføres via en fleksibilitetsmekanisme -178 mio. ton CO₂e. VS finder det dog stadig foruroligende, at det skabte "overskud" i optag og reducerede udledninger kan lægges ind i en fælles fleksibilitetsmekanisme, der kan fordeles mellem alle medlemslande mellem 2026-2030. VS mener, at ved skabelsen af en AFOLU-sektor åbnes der op for muligheden for at "skjule" landbrugets udledning i skovens optag og fritager dermed landbruget fra at skabe reelle reduktioner. VS så hellere at EU adskilte opgørelsen af forskellige arealanvendelser og opgjorde skovene for sig, vådområder, landbrug etc. for sig. VS finder det umiddelbart meget positivt, at der inkluderes afrapportering på biodiversitet i LULUCF-afrapporteringen. VS mener, at det er vigtigt, at Carbon Storage Products skal være præcist og reelt, således at kun produkter, der inkluderer, der reelt fungerer som et kulstoflager.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er endnu ikke kendskab til andre landes holdninger til forslaget.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Europa-Kommissionens 'Fit for 55'-pakke velkommen. Regeringen ønsker en ambitiøs og omkostningseffektiv klimaindsats i EU, der kan realisere EU's klimamål for 2030 på mindst 55 pct. reduktioner i forhold til 1990-niveauet samt drive den grønne omstilling både i Danmark og hele EU mod klimaneutralitet i senest 2050.

Regeringen finder det positivt, at forslaget lægger op til et øget nettooptag af drivhusgasser i LULUCF-sektoren samt etableringen af en særskilt landsektor, som tillader integreret regulering af udledninger og optag i landbrugs- og LULUCF-sektoren fra 2031, da, der dermed kan skabes en mere fair og omkostningseffektiv omstilling af landsektoren i EU. Regeringen finder det videre positivt, at forslaget sideløbende lægger op til at styrke kravene til rapportering af udledninger og optag fra skove og jorder.

Regeringen er i gang med at analysere forslaget, herunder de potentielle økonomiske konsekvenser for Danmark, med henblik på nærmere stillingtagen.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg. Sagen om et øget klimamål for 2030 er tidligere nævnt til forhandlingsoplæg den 7. oktober 2020 i forbindelse med Europa-Kommissionens plan for opjustering af EU's klimamål i 2030. Notat blev fremsendt den 14. oktober 2020.